

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

МИШЉЕЊЕ

Датум усвајања: 13. мај 2011. године

Бројеви предмета: 30/08 Даница ЛАЛИЋ; 66/08 Слободан ДРАГОЈЕВИЋ; 24/09 Сретен ЦАМОВИЋ; 25/09 Миљазим КРАСНИЋИ; 26/09 Петар БОЈИЋ; 28/09 Бајрам РАМА; 33/09 Бошко АНТИЋ; 115/09 Драгослав МЛАДЕНОВИЋ; 183/09 Лука АНЂЕЛКОВИЋ; 186/09 Драгиња ВУЈАЧИЋ; 198/09 Плана ФОЛИЋ; 305/09 Јефка ЉАКИЋ; 316/09 Ружа СИМИЋ и 350/09 Малина АЋАНЧИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 13. маја 2011. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
гђе Аниле ПРЕМТИ, заменика извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуте жалбе, уложене сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, доноси следеће одлуке и препоруке:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба гђе Данице Лалић (предмет бр. 30/08) уложена је 18. јула 2008. и уписана је истог дана; жалба г. Слободана Драгојевића (предмет бр. 66/08) уложена је и уписана 15. децембра 2008.; жалба г. Сретена Цамовића (предмет бр. 24/09) уложена је и уписана 21. јануара 2009.; жалбе г. Миљазима Краснићија (предмет бр. 25/09) и г. Петра Бојића (предмет бр.

26/09) уложене су 31. јануара 2009. и уписане 2. фебруара 2009.; жалба г. Бајрама Раме (предмет бр. 28/09) уложена је 31. јануара 2009. и уписана 2. фебруара 2009.; жалба г. Бошка Антића (предмет бр. 33/09) уложена је 20. фебруара 2009. и уписана 27. фебруара 2009.; жалбе г. Драгослава Младеновића (предмет бр. 115/09), г. Луке Анђелковића (предмет бр. 183/09), гђе Драгиње Вујачић (предмет бр. 186/09), и гђе Плане Фолић (предмет бр. 198/09), уложене су и уписане 30. априла 2009.; жалба гђе Јефке Љакић (предмет бр. 305/09) уложена је 28. априла 2009. и уписана 10. јула 2009.; жалба гђе Руже Симић (предмет бр. 316/9) уложена је и уписана 11. новембра 2009. и жалба гђе Малине Ађанчић (предмет бр. 350/09) уложена је и уписана 18. децембра 2009.

2. У поступку пред Комисијом, г. Раму, г. Драгојевића и г. Антића је првобитно заступало Дански савет за избеглице (ДСИ). Међутим, ДСИ се повукао из учешћа у поступку пред Комисијом у децембру 2009. године.
3. Одлуком од 21. јануара 2011. године, Комисија је прогласила жалбу у случају гђе Симић (предмет бр. 316/09) делимично прихватљивом.
4. Дана 15. марта 2011. године, СПГС је доставио одговор на одлуку Комисије од 21. јануара 2011. године.
5. Одлуком од 23. фебруара 2011. године, Комисија је спојила још тринаест жалби са предметима Лалић и остали (предмети бр. 30/08 и остали) и прогласила их делимично прихватљивим.
6. Дана 21. априла 2011. године, СПГС је доставио одговор на одлуку Комисије од 23. фебруара 2011. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

7. Сви жалиоци са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живе као расељена лица у Србији. Они су били власници некретнина на територији Косова. Живели су тамо до 1999. године, када су напустили Косово. Накнадно су сазнали да је њихова имовина оштећена или уништена у другој половини 1999. године.
8. Сви жалиоци су уложили жалбе у којима траже надокнаду штете нанете њиховој имовини, код надлежних судова против УНМИК-а, КФОР-а, Косовских привремених институција самоуправе (КПИС) и релевантних општина, са изузетком гђе Вујачић и г. Драгојевића, који су своје жалбе уложили само против Општине и КПИС-а. Њихове жалбе су биле уложене у другој половини 2004. године, са изузетком г. Раме, који је своју жалбу поднео 2005. године.
9. До краја 2008. године, судови нису контактирали жалиоце нити су заказана саслушања.
10. Током 2004. године, судовима на Косову је поднето око 17.000 захтева за надокнаду штете, већином од стране етничких Срба који су 1999. године напустили своје домове на Косову због непријатељске агресије, и чија је имовина касније била оштећена или уништена. Са циљем да задовоље

законски петогодишњи рок за предају грађанских захтева за надокнаду штете, ови жалиоци су поднели своје захтеве у отприлике исто време током 2004. године. Захтеви су били управљени против УНМИК-а, КФОР-а, КПИС-а и релевантне општине (видети мишљење Саветодавне комисије за људска права (ХРАП), *Милогорић и остали*, предмети бр. 38/08, 58/08, 61/08, 63/08 и 69/08, од 24. марта 2010., § 1; за правну основу по којој су жалиоци засновали своје захтеве, видети исто мишљење, § 5).

11. У вези са овим предметима, директор Одељења правде (ОП) при УНМИК-у је 26. августа 2004. године послао писмо председницима свих општинских и окружних судова, и председнику Врховног суда Косова, у коме помиње да је поднето „преко 14.000“ таквих захтева. Указао је на „проблеме које ће судови имати због тако великог прилива захтева“, и замолио је да „се не заказују [такви] предмети док не будемо заједно одлучили како најбоље да их решимо“ (за пуни текст писма, видети мишљење о предмету *Милогорић и остали* горенаведеном у § 10, под § 6).
12. ОП је 15. новембра 2005. године позвао судове да почну са радом на захтевима у вези са штетом коју су нанела идентификована физичка лица, као и за штету учињену након октобра 2000. године, имајући у виду да „препреке ефикасном решавању ових случајева“ више не постоје. Захтеви који се тичу догађаја пре октобра 2000. године, нису обухваћени овим писмом.
13. Дана 28. септембра 2008. године, Директор ОП-а упутио је савет судовима да би случајеве који нису били заказани по захтеву од 26. августа 2004. године требало сада да обраде.
14. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.
15. Околности појединих предмета у разматрању приказани су у прилогу овог мишљења.

III. ЖАЛБЕ

16. Утолико што су жалбе проглашене прихватљивим, жалиоци заправо тврде да су поступци који се тичу њихових захтева за одштету уништене имовине обустављени те им је онемогућено да добију разрешење својих захтева, чиме је прекршено њихово право приступа суду према члану 6 § 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП). Они се такође жале, да као последица обустављања, поступци нису решени у догледно време, чиме је дошло до кршења члана 6 § 1 ЕКЉП. Коначно, они тврде да је из истог разлога њихово право на ефикасан правни лек сходно члану 13 ЕКЉП такође нарушено.

IV. СПАЈАЊЕ ЖАЛБИ

17. Комисија одлучује, сходно правилу 20 свог Пословника, да споји жалбе у случају Руже Симић (предмет бр 316/09) са тринаест осталих жалби које су већ спојене у предметима Лалић и остали (предмети бр. 30/08 и остали).

V. ПРАВО

Наводна кршења члана 6 § 1 ЕКЉП

18. Комисија запажа да се у предметима жалилаца поставља питање које су у суштини други жалиоци већ поднели Комисији. Комисија подсећа да је, на пример, у спојеним предметима *Милогорић и остали* (наведеном у § 10 изнад), испитала жалбе петоро жалилаца који су такође били власници некретнина на Косову. Године 1999., у страху од непријатељске агресије, они су такође напустили своје домове на Косову. Њихова имовина је оштећена или уништена током друге половине 1999. године, након доласка УНМИК-а и КФОР-а на Косово. Ови жалиоци су такође поднели жалбе 2004. године надлежним општинским судовима против УНМИК-а, КФОР-а, КПИС-а и релевантних општина, тражећи одштету за штету нанету својој имовини. Судови их нису контактирали и никаква саслушања нису заказана, услед горенаведене интервенције од стране ОП-а, којом су од августа 2004. до септембра 2008. године заустављени судски поступци.
19. У случају *Милогорић* Комисија је установила да „чињеница да су жалиоци, у дужем временском периоду, били спречени да добију разрешење захтева за надокнаду штете од стране судова као последица мешања ОП-а, представља кршење члана 6 § 1 ЕКЉП“, прецизније њиховог права да приступе суду (ХРАП, случај *Милогорић и остали*, наведен изнад, § 46). Комисија даље налази да „није [било] неопходно да посебно испита питање дужине поступка“ (исто мишљење, § 48).
20. У свом одговору СПГС је доставио детаљне аргументе, засноване на судској пракси Европског суда за људска права (ЕСЉП). Између осталог, СПГС тврди да се захтев УНМИК-а за обуставом поступка мора сматрати као легитимни циљ и да је, у условима послератног Косова и његовог судског система који се развија, привремена обустава била једини начин да се УНМИК бави јединственом ситуацијом са којом се суочио судски систем на Косову, а који је узрокован приливом захтева за надокнаду штете. СПГС такође тврди да је постојала разумна пропорционалност између ангажованих средстава и циља коме се тежило, зато што је пронађена праведна равнотежа између захтева од општег друштвеног интереса и захтева о заштити основних права појединца. Према СПГС-у, разумност дужине поступка треба проценити у светлу одређених околности предмета, а ЕСЉП нарочито примењује три критеријума: понашање судских власти, сложеност предмета и понашање подносиоца жалбе. Само одлагања која се приписују Држави узрокују кршење захтева о разумном времену. СПГС затим детаљно анализира примену три горе наведена критеријума у контексту Косова и како се они односе на жалиоце.

21. Што се тиче понашања жалиоца, СПГС тврди да већина њих није представила било какве доказе који би показали да су се они на било који начин интересовали за напредак својих предмета или се жалили да њихови предмети нису напредовали и да треба да напредују било унутар локалних судова на Косову, ОП-а или неког другог тела УНМИК-а или ПИС-а, укључујући и канцеларије за везу са судом. Нити су се жалиоци жалили ЕУЛЕКС-у након његовог ангажовања на Косову у децембру 2008. године. СПГС такође тврди да неки од жалилаца нису показали да су предузели било какве кораке да поврате своју имовину након одлука Комисије за стамбене и имовинске захтеве (КСИЗ) донетих између јуна 2003. и октобра 2008. године.
22. Комисија подсећа да је већ узела у разматрање и одбацила већину ових аргумента у случају *Милогорић и остали* (наведени у § 10 изнад) и у случају *Бериша и остали* (ХРАП, предмети бр. 27/08 и остали, мишљење од 23. фебруара 2011., § 24). Закључила је да је тачно да се привремени карактер УНМИК-а и тешкоће с њим у вези морају прописно узети у обзир у погледу бројних ситуација, али ни у ком случају се ови елементи не смеју узети као изговор за смањење стандарда у поштовању људских права, који су прописно уграђени у мандат УНМИК-а (*Милогорић и остали*, § 44; *Бериша и остали*, § 25).
23. Комисија не види ниједан разлог да се одрекне закључака у предметима *Милогорић и остали* и *Бериша и остали*.
24. Аргументи СПГС-а који се односе на наводне неактивности жалилаца су нова, у том смислу да их Комисија није решавала у случајевима *Милогорић и остали* и *Бериша и остали*.
25. Што се тиче навода да се жалиоци нису распитали о напретку својих предмета код релевантних судова, Комисија напомиње да једном када су жалиоци поднели захтеве они с разлогом треба да очекују да се закаже датум саслушања. Они нису били у обавези да предузму никакве додатне кораке. Штавише, обустава испитивања њихових предмета није настала из разлога који се односе на функционисање релевантног суда, већ је последица општег писма које је Директор ОП-а упутио судовима. У оваквим околностима, распитивање код релевантног суда о стању поступка у датом предмету не би имало никаквог ефекта за стварни напредак тог предмета. Комисија стога налази да жалиоци не могу сносити кривицу зато што се нису распитали за напредак својих предмета.
26. Што се тиче навода да се жалиоци нису распитали о напретку својих предмета код ЕУЛЕКС-а, након његовог ангажовања у децембру 2008. године, Комисија налази да је ова тема неважна за испитивање жалби, јер се жалбе односе на ситуацију која је трајала до септембра 2008. године (видети § 13). Штавише, ситуација након децембра 2008. године спада у сваком случају ван одговорности УНМИК-а (видети § 14).
27. Коначно, утолико што СПГС тврди да неки од жалилаца нису показали да су предузели кораке да поврате своју имовину након што је КСИЗ донела одлуку у њихову корист између јуна 2003. и октобра 2008. године, Комисија такође налази да је овај аргумент небитан. Захтеви жалилаца код КСИЗ-а се односе на признавање њихових имовинских права, док се њихови захтеви

код судова односе на надокнаду за штету која је нанета имовини. Ове две врсте захтева се по природи разликују. Одлуке које је донела КСИЗ не могу имати било каквог утицаја на обраду захтева за надокнаду штете од стране судова.

28. У светлу горе наведеног, Комисија налази да је постојало кршење члана 6 § 1 ЕКЉП које се тиче немогућности жалилаца да о њиховим предметима одлуче судови и да није неопходно да се посебно испита питање дужине поступка.

Наводно кршење члана 13 ЕКЉП

29. Комисија налази да се жалбе према члану 13 ЕКЉП-а (право на ефикасан правни лек) у основи односе на иста питања као и она разматрана према члану 6 § 1. Под овим околностима, она налази да се не појављују посебна питања према члану 13 ЕКЉП-а (ХРАП, *Милогорић и остали*, наведен изнад, § 49).

VI. ПРЕПОРУКЕ

30. У светлу закључака Комисије о овом предмету, Комисија је мишљења да је потребан неки облик накнаде.
31. Било би нормално да УНМИК предузме одговарајуће мере како би стао на крај запаженом кршењу и колико је то могуће исправи последице истог. Међутим, према горе наведеном запажању Комисије, одговорност УНМИК-а која се тиче судства на Косову завршила се 9. децембра 2008. године, чиме је ЕУЛЕКС преузео потпуну радну контролу у области владавине права. Стога, УНМИК више није у позицији да предузима мере које ће имати непосредни утицај на поступке пред општинским судовима.
32. Комисија сматра да ова чињенична ситуација не ослобађа УНМИК од одговорности да исправи што је могуће више последице кршења за која је одговоран. У складу са судском праксом ЕСЉП-а о ситуацијама смањене државне надлежности, Комисија је мишљења да УНМИК мора настојати, свим расположивим дипломатским средствима *vis-à-vis* Косовских власти, да пружи уверење да ће се предмети које су поднели жалиоци прописно обрадити (видети случај *Милогорић и остали*, предмет ХРАП цитиран изнад, § 49 и упоредите ЕСЉП (Велико веће), предмет *Иласку и остали против Молдавије и Русије*, бр. 48787/99, пресуда од 8. јула 2004., ЕКЉП, 2004-VII, § 333; ЕСЉП, предмет *Ал-Садон и Мфуди против Велике Британије*, бр. 61498/08, пресуда од 2. марта 2010., § 171).
33. Комисија даље сматра да УНМИК треба да предузме одговарајуће кораке за адекватну накнаду за сваког жалиоца, за претрпљену нематеријалну штету која је резултат продуженог обустављања поступка које су они покренули.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

1. НАЛАЗИ ДА ПОСТОЈИ КРШЕЊЕ ЧЛАНА 6 § 1 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА КОЈЕ СЕ ТИЧЕ НЕМОГУЋНОСТИ ЖАЛИОЦА ДА О ЊИХОВИМ ПРЕДМЕТИМА ОДЛУЧЕ СУДОВИ;

2. НАЛАЗИ ДА НИЈЕ ПОТРЕБНО ИСПИТАТИ ЖАЛБЕ ПРЕМА ЧЛАНУ 6 § 1 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА У ВЕЗИ СА ДУЖИНОМ ПОСТУПКА;

3. НАЛАЗИ ДА НИЈЕ ПОТРЕБНО ИСПИТАТИ ЖАЛБЕ ПРЕМА ЧЛАНУ 13 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА;

4. ПРЕПОРУЧУЈЕ ДА УНМИК:

а. ПОЗОВЕ НАДЛЕЖНЕ ВЛАСТИ НА КОСОВУ ДА ПРЕДУЗМУ СВЕ МОГУЋЕ КОРАКЕ КАКО БИ СЕ ОБЕЗБЕДИЛО ДА СЕ ОДЛУЧИ О ПРЕДМЕТИМА ЖАЛИЛАЦА БЕЗ ДАЉЕГ ОДЛАГАЊА;

б. ПРЕДУЗМЕ ОДГОВАРАЈУЋЕ КОРАКЕ ЗА АДЕКВАТНУ НАКНАДУ ЗА СВАКОГ ЖАЛИОЦА ЗА НЕМАТЕРИЈАЛНУ ШТЕТУ;

в. ОДМАХ ПРЕДУЗМЕ ЕФИКАСНЕ МЕРЕ ЗА ПРИМЕНУ ПРЕПОРУКА КОМИСИЈЕ И ДА ОБАВЕСТИ ЖАЛИОЦЕ И КОМИСИЈУ О ДАЉЕМ РАЗВОЈУ ОВОГ ПРЕДМЕТА.

Анила ПРЕМТИ
Заменик извршног службеника

Марек НОВИЦКИ
Председавајући

Прилог

Предмет бр. 30/08, Даница ЛАЛИЋ

1. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
2. Она је власник две стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у Липљану, где је живела до 1999. године. Од пријатеља је сазнала да јој је имовина уништена у другој половини 1999. године.
3. Дана 24. маја 2004. године жалилац, је уложила тужбу за одштету код Општинског суда у Липљану против Општине Липљан, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Она тражи 331.000 евра као одштету за нанету штету.
4. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 66/08, Слободан ДРАГОЈЕВИЋ

5. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
6. Жалилац је власник стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у општини Урошевац, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
7. Дана 26. октобра 2004. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Урошевцу против Општине Урошевац и КПИС-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 85.000 евра као одштету за нанету штету.
8. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 24/09, Сретен ЦАМОВИЋ

9. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
10. Жалилац је власник три стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у Општини Ђаковица, где је живео до јуна 1999. године. Комшије су га обавестиле да му је имовина уништена током друге половине 1999. године.
11. Дана 19. маја 2004. године жалилац је уложио тужбу за одштету код Окружног суда у Приштини против Општине Ђаковица, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 945.000 евра као одштету за нанету штету.
12. До краја 2008. године, Окружни суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 25/09, Миљазим КРАСНИЋИ

13. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
14. Жалилац је власник стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у Општини Ђаковица, где је живео до јуна 1999. године. Пријатељ га је обавестио да му је имовина уништена током друге половине 1999. године.
15. Дана 12. августа 2004. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Ђаковици против Општине Ђаковица, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а тражећи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 134.000 евра као одштету за нанету штету.
16. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 26/09, Петар БОЈИЋ

17. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
18. Жалилац је власник стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у општини Исток, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
19. Дана 20. маја 2004. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Окружног суда у Пећи против Општине Исток, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 174.000 евра као одштету за нанету штету.
20. До краја 2008. године, Окружни суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 28/09, Бајрам РАМА

21. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
22. Жалилац је власник две стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у Општини Приштина, где је живео до јуна 1999. Из одлуке ДСИП-а по његовом предмету сазнао је да му је имовина уништена током друге половине 1999. године.
23. Дана 8. августа 2005. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Окружног суда у Приштини против Општине Приштина, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 135.400 евра као одштету за нанету штету.
24. До краја 2008. године, Окружни суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 33/09, Бошко АНТИЋ

25. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
26. Жалилац је власник стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у општини Вучитрн, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
27. Дана 28. маја 2004. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Вучитрну против Општине Вучитрн, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 268.000 евра као одштету за нанету штету.
28. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 115/09, Драгослав МЛАДЕНОВИЋ

29. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
30. Жалилац је власник стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у општини Вучитрн, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
31. Током 2004. године жалилац је уложио тужбу за одштету код Окружног суда у Приштини против Општине Вучитрн, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 167.000 евра као одштету за нанету штету.
32. До краја 2008. године, Окружни суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 183/09, Лука АНЂЕЛКОВИЋ

33. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
34. Жалилац је власник стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у општини Призрен, где је живео до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
35. Дана 13. септембра 2004. године, жалилац је уложио тужбу за одштету код Општинског суда у Призрену против Општине Призрен, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Он тражи 226.000 евра као одштету за нанету штету.
36. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 186/09, Драгиња ВУЈАЧИЋ

37. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
38. Она је власник две стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у општини Исток, где је живела до јуна 1999. године. Од пријатеља је сазнала да јој је имовина уништена у другој половини 1999. године.
39. Дана 1. децембра 2004. године, жалилац је уложила тужбу за одштету код Општинског суда у Истоку против Општине Исток и КПИС-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Она тражи 60.000 евра као одштету за нанету штету.
40. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 198/09, Плана ФОЛИЋ

41. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
42. Она је власник једне стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у општини Ђаковица, где је живела до јуна 1999. године. Од пријатеља је сазнала јој је имовина уништена током друге половине 1999. године. Она се такође жали поводом уништеног породичног аутомобила марке Форд.
43. Дана 9. јула 2004. године, жалилац је уложила тужбу за одштету код Општинског суда у Ђаковици против Општине Ђаковица, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а тражећи надокнаду за уништену имовину. Она тражи 210.000 евра као одштету за нанету штету.
44. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 305/09, гђа Јефка ЉАКИЋ

45. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
46. Она је власник једне стамбене куће и земљишта, лоцираних у општини Призрен, где је живела до јуна 1999. године. Од пријатеља је сазнала да јој је имовина уништена у другој половини 1999. године.
47. Дана 13. септембра 2004. године, жалилац је уложила тужбу за одштету код Општинског суда у Призрену против Општине Призрен, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Она тражи 195.000 евра као одштету за нанету штету.
48. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 316/09, Ружа СИМИЋ

49. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
50. Власник је стана у Ораховцу. Живела је тамо са својом породицом до октобра 1999. године, када су напустили Косово. Касније, током 2003. године, жалилац сазнаје да је у њеном стану неко усељен и да је покретна имовина у стану уништена.
51. Јула месеца 2004. године, жалилац је уложила тужбу за одштету код Општинског суда у Ораховцу, против УНМИК-а, КФОР-а, КПИС-а и Општине Ораховац, тражећи накнаду штете нанете њеном стану. Она тражи 72.000 евра као одштету за нанету штету.
52. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 350/09 Малина АЋАНЧИЋ

53. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији.
54. Она је власник стамбене куће, помоћних зграда и земљишта, лоцираних у општини Обилић, где је живела до јуна 1999. године. Од пријатеља је сазнала да јој је имовина уништена у другој половини 1999. године.
55. Дана 15. јула 2004. године, жалилац је уложила тужбу за одштету код Општинског суда у Приштини против Општине Обилић, КПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за уништену имовину. Она тражи 200.000 евра као одштету за нанету штету.
56. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.